

Molí de Galobardes

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 1700 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 69'900

Coordenades:

Latitud: 41.98741
Longitud: 2.01353
UTM Est (X): 418286
UTM Nord (Y): 4648849

Classificació

Número de fitxa 08171-33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: De l'edifici original només se'n conserva la part més antiga, on hi ha ubicat el salt d'aigua i el carcabà, i els murs que delimiten la bassa, ubicada sobre el molí.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Número inventari Sí, IPIC. 24.111.159
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00035

Fitxes associades:

Galobardes

Autoria de la fitxa

Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa:

dl., 27/11/2006 - 01:00

Descripció

El molí de Galobardes està situat als peus del riu Bassí, just en l'encreuament d'aquest amb el rec de la font de la Coromina en el gorg que hi ha just al costat del molí. Es tracta d'un edifici de mitjanes dimensions format per planta baixa i dos pisos, del que només se'n conserva una petita part, que equival aproximadament a una quarta part del molí original. La part que no es conserva està essent reconstruïda aixecant de nou tota l'estructura, ja que les diverses ampliacions que s'havien anat fent al molí no tenien gaire qualitat constructiva i l'edifici s'havia anat esquerdant progressivament, impossibilitant la seva conservació. La part original consisteix en un cos rectangular adossat al cingle que envolta el molí, dins del qual hi havia el salt d'aigua que donava força hidràulica al molí. És un cos de tres nivells, en el que els murs de càrrega, de maçoneria de pedra gran i treballada a les cantonades, van reduint la seva amplada, essent el més ample l'inferior i el més estret el superior. També es conserva, a nivell de soterrani, i a la façana principal, orientada a l'est, el carcabà, dins del qual encara s'observa el conducte per on sortia l'aigua. L'altre part que es conserva del molí original és la bassa, actualment plena de terra i vegetació. Està delimitada per murs de càrrega amples de maçoneria de pedra gran, bastits sobre la roca natural que envolta el gorg que hi ha al costat del molí. La bassa, de forma rectangular, conserva un desaigua que dóna al gorg, un sobreixidor, també ubicat al mur que dóna al gorg i el forat, actualment soterrat, per on entrava l'aigua a la bassa provenint del riu Bassí. També s'observa, a la cantonada de la bassa que hi ha just a sobre de l'edifici del molí, l'obertura per on entrava l'aigua cap al molí, emmarcada amb pedra treballada i protegida amb una reixa metàl·lica.

Història

L'any 1751, Antoni Vila i Galobardes, de Prats de Lluçanès, rebia la concessió hidràulica de l'administració borbònica per a l'establiment d'un molí fariner, pel que podem suposar que l'edificació del molí de Galobardes data del segle XVIII.

Bibliografia

MESTRE, P., Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Prats de Lluçanès. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya. 1998. PLANES, JA., Teixir i tragar. De la manufactura tradicional a la periferització industrial. El Lluçanès (segles XVIII-XIX), centre d'Estudis del Lluçanès, 1997.

